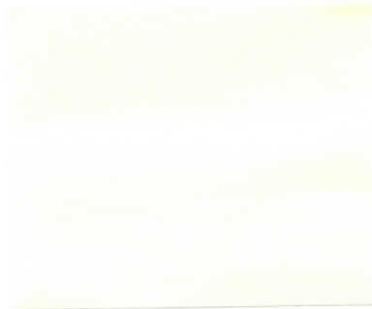

Szczecin, dnia 3 sierpnia 2016 r.

Nasz znak: BIP – S.1431.32.2016.AKD
UNP: 48511/BIP/-1/16

Dotyczy: oceny przeznaczenia terenów, dla których brak obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Odpowiadając na Pana wniosek, złożony za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 21 lipca 2016 r. o udostępnienie informacji publicznej, uprzejmie informuję, że tak określony zakres wniosku nie mieści się w pojęciu informacji publicznej, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Ze swej strony wyjaśniam, że informację publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumianą władzę publiczną oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które władzę publiczną realizują lub gospodarują mieniem komunalnym albo majątkiem skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji (zob. wyrok NSAz dnia 30.10.2002 r., II S.A. 1956/02). Informacja publiczna dotyczy sfery faktów, którą jest treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej. Informację publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób dotyczących go (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 22.03.2012, II S.A./Go 48/12). W świetle zatem przepisów powoływanej ustawy o dostępie do informacji publicznej wnioskiem w trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej może być objęte pytanie o określone fakty, o stan określonych zjawisk na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może być postulatem wszczęcia postępowania w sprawie, ani nie może

dotyczyć przyszłych działań organu w sprawach indywidualnych (wyrok WSA w Warszawie z dnia 17.05.2007 r., II S.A./Wa 69/70).

Organ nie posiada i nie jest zobowiązany do posiadania wykazu sposobu zagospodarowania terenów nie objętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania terenów.

Przywołany w piśmie art. 115 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska zobowiązuje organ do określenia faktycznego zagospodarowania terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania. Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie (K. Gruszecki, Prawo ochrony środowiska, komentarz, wyd. IV, opublikowano: WK2016, LEX) w przypadku przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w art. 59 ust. 1 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizacja powinna być poprzedzona wydaniem decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. W ramach tego postępowania ocenia się i analizuje m.in. bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami. Natomiast w przypadku zamierzenia realizacji przedsięwzięć niezakwalifikowanych do grupy wymagających uzyskania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych ocena powinna być przeprowadzona w ramach postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, która zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymagana jest wtedy, gdy nastąpi zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca zasadniczo na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych. Jako potwierdzenie zasadności takiej możliwości jest pogląd zaprezentowany w orzecznictwie, przyjmujący, że: "Organem właściwym do wydania decyzji na podstawie art. 115 Prawa ochrony środowiska jest również wójt, burmistrz bądź prezydent miasta" (postanowienie NSA z dnia 21 września 2012 r., II OW 115/12, LEX nr 1252247). Natomiast przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej regulują jedynie tryb i zasady dostępu do informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ww. ustawy.

KIEROWNIK BIURA
Anna Kalina – Dzwonkowska